

Akademili Son Arkadaşım

Prof. Muhlis Türkmen

Erdoğan Elmas

Bir İTÜ'lü (*Istanbul Teknik Üniversitesi*) olarak yakın arkadaşlarımdan çoğu Akademilidir (*Güzel Sanatlar Akademisi*). Cemil Gerçek, Erkal Gülgönen, Berk Or, Ersen Gürsel, Cihat Fındıkoğlu, Orhan Şahinler, Niyazi Duranay, Engin Omacan, Maruf Önal, Ersen Gömleksizoğlu, İmra Bilger, Yıldırım Parlar, Turgut Cansever, Nezh Eldem, Kemali Söylemezoğlu, K.Ahmet Aru, Saip Özden, Engin Yolcu, Sidel Pazarbaşı, Mihriye-Kadri Şengül, Aslan Karaali, Günsel Tezer, Engin-Besim Çeçener, Özcan Altaban, Yüksel Erdemir, Kutlu Güzelsu şu an hatırladıklarım. Yitirdiklerimizi sevgiyle anımsarken, yaşayanlara sağlıklı, mutlu günler dilerim. Son arkadaşım da Muhlis Bey oldu. Kendisiyle ilk olarak 10 Aralık 2010 günü tanıştık. Yazmakta olduğum bir anı kitabı için kendisini evinde ziyaret ettim, birlikte çay içip anılar üzerine konuştuk.

Muhlis Bey'in benim mimarlık yaşamımdaki yeri çok özeldir.

Ankara'da lise günlerinde (*1950'li yıllar*) bir Cumartesi konseri sonrası Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi salonlarında bir mimari proje yarışması sergisini gezdim (*1958 Brüksel Türkiye Pavyonu*). Dünya Fuarı için yapılan yarışmayı yüksek mimarlar Utarit İzgi, Muhlis Türkmen, Hamdi Şensoy, İlhan Türegün'den oluşan ekip kazanmıştı. O güne kadar aklımda hep bahriyeli (*denizci*) olmak vardı. O gün mimar olma kararını verdim, işte benim yapabileceğim, seveceğim bir iş dedim. Ailemde, çevremde mimar yoktu. Proje sergisi yaşamımı yönlendirdi.

Şevki Vanlı "20. Yüzyıl Türk Mimarlığı 1" kitabında yapıyı, "Türkiye'nin bugüne kadar yapılmış en başarılı pavyonu" olarak gösterir.

Çağdaş mimarlığımızın önemli bir adını geç de olsa yakından tanımak beni mutlu etti. Kitaba koymak üzere resmini çektim. Muhlis Bey'in çizgilerinin güzelliği bilinirdi, bana son kuş desenlerini de gösterdi.

Kendisini daha sonraki ziyaretim 17 Mayıs 2012 günü oldu. Kitabı sundum. Muhlis Bey de bilinen inceliği ile kendi eliyle hazırladığı "Türkiye Pavyonu 1958 Brüksel Uluslararası Sergisi" albümünü imzalayarak verdi.

Kendisini son olarak 6 Ekim 2012 günü İTÜ Taşkışla'da, Mimarlar Odası'nın verdiği meslekte 50. yıl plaketimi alırken gördüm. Sevgili eşi Nuran Hanım da 60. yıl plaketini almıştı. Muhlis Bey'i çok geç tanıdım, bunda uzun yıllar Ankara da olmamın etkisi var. O, çok iyi bir mimar olmanın yanında, her türlü hırstan, şatafattan uzak, alçakgönüllü bir beyefendiydi. Benim için unutulmaz isimler, Sabahattin Eyüboğlu, Maruf Önal'ın yanında yer aldı. Onları unutmak olası değil, yerleri doldurulamaz.

Cumhuriyet ile yaşıt, mimarlık dünyamızın çınarlarından olan Muhlis Bey'i 1 Eylül 2014 günü yitirdik. Kendisi 1940'lı yılların Nezh Eldem, Turgut Cansever, Maruf Önal gibi iz bırakan mimarlarından. Hepsisi hocamız, arkadaşımız ve dostumuz oldu. O kuşağa yetişebilmek, onları tanımak benim için büyük bir şanstı.

Sevgili eşi Y. Mimar Nuran Hanım'ın elinde olan çizimlerinin (*kuş desenleri, perspektif ve başka belgelerin*) basılıp yayınlanması, Muhlis Bey'den bize yadigâr kalacaktır.

Onu anmamızı sağlayan vefalı genç meslekdaşları, Yard. Doç. Dr. lar, sevgili Figen Kafescioğlu ve Derin Öncel'e teşekkür ediyor, saygılarımı sunuyorum●